ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್

https://kn.wikipedia.org/s/1i1p

ಪೀಠಿಕೆ

ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು:

■ 1992 ರಿಂದ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು (ಗ್ರಾಮ ಸಮಿತಿ ನಿಯಮ), ಗ್ರಾಮ, ತಾಲೂಕು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತ ಸಭೆ ಅಥವಾ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಮೂರು ಶ್ರೇಣಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಂವಿಧಾನ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಧ್ಯುಕ್ತಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಡಳಿತವು ಆಧುನಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ತರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಅತಿಯಾಗಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕೃತಗೊಳಿಸಿ ಕೆಳ ಹಂತದ ಸ್ಥಳೀಯ ವಿವಿಧ ಸಮಿತಿಗಳು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವುದು. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪಂಚಾಯತ್ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಭಾಗಶಃ ಆಧರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಜನರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲು ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಆದರೂ 2015 ರಲ್ಲೂ, ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಷ್ಠಾನ ಉದ್ದೇಶಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮ ಅಥವಾ ಗುಂಪು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಒಂದು ಗ್ರಾಪಂ, ಒಂದು ತಹಸಿಲ್ ಮಟ್ಟದ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರ -

- ಗ್ರಾಮ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ. :ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಲು 73 ಮತ್ತು 74 ನೇ ಸಂವಿಧಾನ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯಿದೆಗಳು ಮತ್ತು ನಂತರದ 1992 ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ತಿದ್ದುಪಡಿ, ಪುನಹ 73 ನೇ ಮತ್ತು 74 ನೆಯ ಕಲಂಗಳಿಗೆ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸಂಸತ್ತು ಅನುಮೋದಿಸಿತು.[೧]
- 73 ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ (ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅಥವಾ 'ಪಿಆರ್ಐ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು) .
- 74 ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ ನಗರ ಸಭೆ ಅಥವಾ ನಗರ ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ (ನಗರಪಾಲಿಕೆಗಳು)ಇವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ನಿಯವi ಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ.
- 73 ನೇ ಮತ್ತು 74 ನೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಪಂಚಾಯತಿ ರಾಜ್ ಮತ್ತು ನಗರಾಡಳಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ರಚನೆಗಳಿಗೆ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ತರಲು ರಚಿಸಿದೆ.
- 73 ನೇ ಮತ್ತು 74 ನೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು 1993 ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು.[೨]

ಭಾರತ ಕೃಷಿ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ;

- ಸುಮಾರು ಶೇಕಡಾ 65 ರಷ್ಟು ಜನರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ, ನಿರ್ಧಾರಕ, ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವೇಗಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಜನರು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಚಾಲನೆಗೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕೆಳಕ್ಕೆ, ಮತು ಮೇಲಿನ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಇವೆ.
- ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಜನರ ಹೆಚ್ಚು ಒಳಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇಲ್ಲದೇ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಹೆಚ್ಚು ಒಳಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯು ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ದಿಯ.ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿವೆ (PRIsಪಿ.ಆರ್.ಐಗಳು)

ಆರಂಭಿಕ ಇತಿಹಾಸ

• ಋಗ್ವೇದ (1700 ಃಅ) ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಸ್ವಯಂ ಆಡಳಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಗ್ರಾಮ ಇದ್ದವು ಎನ್ನಲು 'ಸಭೆ' ಎಂಬ ಪದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪಂಚಾಯತ್ (ಐದು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಮಿತಿ) ಆಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಆಡಳಿತದ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದವು. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಯ ಚುನಾಯಿತ ಸಭೆ ಅಥವಾ ಪಂಚರು

ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು.. ಕಾರ್ಯಾಂಗ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಎರಡೂ. ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆ, ತೆರಿಗೆ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮದ ಪರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪಾಲು ಹಣ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು, ಈ ಕಾರ್ಯಗಲನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಲವಾರು ಪಂಚಾಯತ್. ಗ್ರಾಮ ಮಂಡಳಿಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಂಚಾಯತ್ ಅಥವಾ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅನಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಇರಲಿಲ್ಲ. [2] ಜಾತೀಯತೆ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಯುಗದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಮೊಘಲ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ ಆಡಳಿತದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸ್ವಯಮಾಡಳಿತದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕ್ರಮೇಣ ಕ್ಷೀಣಿಸತೊಡಗಿತು. ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಮತ್ತು ಆದಾಯ ಸಂಗ್ರಹಕಾರರು (ಜಮೀನ್ದಾರರು) ಎಂಬ ಒಂದು ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಆಡಳಿತಗಾರರ ಮತ್ತು ಜನರ ನಡುವೆ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸ್ವಯಮಾಡಳಿತದ ಕ್ರಮ ಅವನತಿಹೊಂದಿತು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಪಂಚಾಯತ್ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯು ಕ್ಷೀಣಿಸಿತು. ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಗರಿಕ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಸ್ಥಾಪನೆ, ಆದಾಯ -ಕರ ಸಂಗ್ರಹ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಪೊಲೀಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಭೂ ಮಾಲಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದರಿಂದ ಪಂಚಾಯತ್ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. [2]

ಪೂರ್ವ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿ ರಾಜ್

- ಪಂಚಾಯತ್ ಪದ ಪಂಚ (ಪಂಚಾಸ್ವನುಸ್ಥಿತಃ) ದಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ, "ಐದು ಜನರ ಸಭೆ" ಇದು ಪಂಚಾಯತಿ. ಪಂಚಾಯತಿ ರಾಜ್ ಭಾರತೀಯ ನಾಗರಿಕತೆಯಷ್ಟೇ ಪುರಾತನವಾದದ್ದು. ಋಗ್ವೇದ, ಮನುಸಂಹಿತೆ, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ಜಾತಕ ಕಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಗ್ರಂಥಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತದ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ, ಪಂಚಾಯತ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿಷಯ ಮನುಸ್ಮೃತಿ ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತದ ಶಾಂತಿಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಸಂಘಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅನೇಕ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಇವೆ ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಗ್ರಾಮ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು ಸಂಖ್ಯಕ [ಅಕೌಂಟೆಂಟ್], ಪಶು ವೈದ್ಯರು, ಜಂಘಕಾರ್ಮಿಕ [ಗ್ರಾಮ ಕೊರಿಯರ್] ಚಿಕಿತ್ಸಕ [ವೈದ್ಯ].ಇತ್ಯಾದಿ ಇದ್ದರು. ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ರಾಜಸ್ವ ಸಂಗ್ರಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.
- ರಾಜ್ಯದ ಬಾಕಿ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಿಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಷಯ . ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಇವೆ ಗಣಪದ (ಗ್ರಾಮ ಫೆಡರೇಶನ್) ಬಹುಶಃ ಗ್ರಾಮ ಒಕ್ಕೂಟದ ಉಲ್ಲೇಖದ ಸಾಧ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ. ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಮಾಡಳಿತದ ಸಮುದಾಯಗಳು ಇದ್ದವು. ಇದನ್ನು ಸುಮಾರು ಕಾಲಮಾನದಲ್ಲಿ 200 ಬಾರಿ ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಪೂ.ದಲ್ಲೇ-ವೇದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಆಡಳಿತದ ಮೂಲ ಘಟಕವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಆಡಳಿತ ಜನಪ್ರಿಯ ಸಭೆಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಇದು ವೇದ ಕಾಲದ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಗಮನಾರ್ಹ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು- 'ಸಭಾ', ಮತ್ತು 'ಸಮಿತಿ' ಗಳು ವಿಶೇಷ ಉಲ್ಲೇಖಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾಗಿವೆ. ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಆಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆ ವೈದಿಕ ಜಾನಪದ ಸಭಾ ಒಬ್ಬ ರಾಜನನ್ನು ಆರಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ಸಭಾ ಎರಡೂ, ಈಗಿನ ಜನರಿಗೆ ಅಪರಿಚಿತವಾದ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವ ಸವಲತ್ತು ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಇತರ ಪ್ರಾಚೀನ ಜನರ ಜನಪ್ರಿಯ ಸಭೆಗಳು. ಗ್ರಾಮದ ಕಚೇರಿ. ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ನಾದ ಗ್ರಾಮಿಣಿಯ ಹುಟ್ಟು ಆಡಳಿತ ಗ್ರಾಮವು ಒಂದು ಆಡಳಿತ ಘಟಕವಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ವೇದಗಳ ಕಾಲದ, ಸಮಿತಿ ನಂತರ ಮುಳುಗಿ ಜನಪ್ರಿಯ ಸಂಯೋಜನೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು ಸಭಾ ಒಂದು ಕಿರಿದಾದ ರಾಜರ ಮಂಡಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬ೦ದಿತು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ, ಈ ಗ್ರಾಮ ಮಂಡಳಿಗಳು ಪಂಚಾಯತ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆದವು. ಜೊತೆಗೆ ಜಾತಿ ಪಂಚಾಯತ್ ಮಾದರಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಸಹ ಇತ್ತು. ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ನಾದ ಗ್ರಾಮಿಣಿಯ ಆಡಳಿತವು ಗ್ರಾಮವು ಒಂದು ಆಡಳಿತ ಘಟಕವಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ವೇದಗಳ ಕಾಲದ, ಸಮಿತಿ ನಂತರ ಮುಳುಗಿ ಜನಪ್ರಿಯ ಸಂಯೋಜನೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು ಸಭಾ ಒಂದು ಕಿರಿದಾದ ರಾಜರ ಮಂಡಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬೋದಿತು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ, ಈ ಗ್ರಾಮ ಮಂಡಳಿಗಳು ಪಂಚಾಯತ್ ರೂಪದಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಸಹ ಇತ್ತು.
- ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಗ್ರಾಮ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಗ್ರಾಮ ಸಭೆ ಎಂಬ ಪಂಚಾಯತ್ `ನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಇವು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕರ ವಿವಿಧ ಗುಂಪುಗಳು ಮತ್ತು ಜಾತಿಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಈ ಗ್ರಾಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ, ಎರಡೂ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತದ ಮಹತ್ವ ಹೊಂದಿತ್ತು.
- ಮೌರ್ಯರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಗ್ರಾಮವು ಆಡಳಿತದ ಮೂಲ ಘಟಕವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಇವು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಮನರಂಜನಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಲು, ಮತ್ತು ಅಪ್ರಾಪ್ತರ ಟ್ರಸ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಇವು ಇದ್ದವು. ಗುಪ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಜನಪದಗಳು ವಿಕಸನಗೊಂಡಿತು ಮಧ್ಯ ಭಾರತ ಮತ್ತು ಬಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಜನಪದಗಳು ; ಪಂಚಮಂಡಲಗಳು . ಇದ್ದವು. ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಮತ್ತು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಮರುಪಾವತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಇದ್ದವು.

ದಕ್ಷಿಣದ ಚೋಳರ ಶಾಸನ

• ಈ ರಾಜವಂಶದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಸಭೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಸಮಿತಿಗಳು. ಗ್ರಾಮ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಮತ್ತು ಮೊಗಲ್ ಅವಧಿಗಳಲ್ಲಿ, ಗ್ರಾಮದ ಆಡಳಿತವು ಜನರು ಆರಿಸಿದ ಸಮಿತಿಗಳ ಅಧೀನವಿತ್ತು. ಮೊಗಲ್ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶೇರ್ ಶಾ ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ದೇರ್ ಓನ್ ಆಳ್ವಿಕೆ ದರು. ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಹಿರಿಯರು ಪಂಚಾಯತ್ ನಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಜನರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದ ಆಡಳಿತ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತತ್ತಿದ್ದರು. ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಮನುಷ್ಯ ಅರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು, ತಪ್ಪಿತಸ್ತರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡವ ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತು.

■ ಅಕ್ಬರ್'ನು ಈ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು, ನಾಗರಿಕ ಆಡಳಿತದವನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಅನಷ್ಠಾನ ಮಾಡಿದ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮವೂ ಹಿರಿಯರ ತನ್ನದೇ ಪಂಚಾಯತ್ ಆಡಳಿತ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಇದು ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶೇಷ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಸ್ವಾಯತ್ತ ಆಗಿತ್ತು. ಸ್ಥಳೀಯ ತೆರಿಗೆ, ನಿರ್ವಾಹಕರ ನಿಯಂತ್ರಣ, ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ದಂಡನೆ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೊಗಲರು ಒಂದು ಕ್ರಮಾನುಗತ (ತಳಮಟ್ಟದಿಂದ ಮೇಲಿನವರೆಗೆ) ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಮೊಗಲ್ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಡೆಯಿತು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಆದಾಯದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಪಡೆದ ನಂತರ , ಮೊಗಲ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲ ಹಿಡಿತ ಕುಸಿತ ಕಂಡಿತು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರದ ಬೆಳವಣಿಗೆ

- ದೇಶವು 1947ರ ಆಗಸ್ಟ್' ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಪಡೆಯಿತು. ಹಿಂದಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮದ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ, ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಅವರ ಆಡಳಿತ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಮತ್ತು ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿ ಮೊದಲಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು, ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರಾ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದರು.. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಆಗಮಿಸುವ ತನಕ ರೂಪುತಳೆದ ಭಾರತದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಗಣರಾಜ್ಯ, ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಿನ್ನೆಡೆ ಪಡೆಯಿತು. ಸ್ವಯಂ ಯಾ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಹೊಂದಿದ್ದ ಪಂಚಾಯತ್'ಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಆದಾಯ ಸಿಗುವುದು ನಿಂತಿತು. ಗ್ರಾಮದ ಆಡಳಿತದ ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಇದ್ದಿತು. ಅದರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡವು. . ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತದ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ಗ್ರಾಮಗಳು ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.
- ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರ ರೂಪುಗೊಂಡ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಭಾರತ ಹಳ್ಳಿಗಳ ದೇಶ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಲಪಡಿಸಲು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಡಳಿತ ಬಲಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್,ದಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಹೊಂದಿದ್ದರು. (ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗಾವಣೆ.) ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಸ್ವಾಯತ್ತವಾಗಲು, ಪಂಚಾಯತ್' ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮಗಳು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅವರ ಆಶಯವಾಗಿತ್ತು. ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನ 1948 ರಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೆಂದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಚಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಇದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರು. ತಕ್ಷಣ ಗಮನ ಸೆಳೆದ ಅವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಇದು ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ಯದ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಪಡೆದಿದೆ,
- ಹೀಗೆ ಅನುಚ್ಛೇದ 40 ರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ, "ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಸ್ವಯಂ ಆಡಳಿತ ಹೊಂದಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ನಿಯಮ ರೂಪಿಸುವುದು. ಇವುಗಳನ್ನು ಸಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸಲು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗಳ್ಳ ಬೇಕು", ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. [೫]

ಬಲವಂತರಾವ್ ಮೆಹ್ತಾ ಮೆಹ್ತಾ ಸಮಿತಿ 1957

- ತಳಮಟ್ಟದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಲಪಡಿಸಲು ರಾಜ್ಯದ ನೀತಿ ನಿರ್ದೇಶಕ ಸೂತ್ರಗಳು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಬಳಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಕಾರರು ಅರಿತಿದ್ದೂ, ವಿಷಯ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಯಿತು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾರತದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ಮೊದಲ ಸಂಘಟಿತ ಪ್ರಯತ್ನವು ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿವಿಧ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿತ್ತು. 1952- ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು 1953ರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಸೇವೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಇದರ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಹಳ್ಳಿಗರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಗುರಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ,ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕøತಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಲು, ಹಾಗೂ ಸ್ವ-ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಅವಲಂಬನೆಯನ್ನು ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಪಡಿಸಲು, ಸಮುದಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕಾರ್ಯಗತ ಗೊಳಿಸಲು ಬ್ಲಾಕ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿವಿಧ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಆಧರಿಸಿತ್ತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನೇಮಕ ಆಡಳೀತಗಾರರಲ್ಲಿತ್ತು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಸಹಾಯಕರನ್ನು (ವಿಲೇಜ್' ಲೆವಲ್'ವರ್ಕರ್) ನೇಮಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ತರಲು ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿತ್ತು. , ಆದರೆ ಜನರ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಪರಿಣಾಮೀ ಯೋಜನೆ ವಿಫಲವಾಯಿತು. (ಬಲವಂತರಾವ್ ಮೆಹ್ತಾ ಮೆಹ್ತಾ ಸಮಿತಿ 1957 ರಲ್ಲಿ) ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಶಿಫಾರಸುಗಳು ಜನರಿಗೆ ತಲುಪುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಸಮುದಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಶಸ್ವಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅಲ್ಲ ಎಂದಿತು. ಅದು ಸ್ಥಳೀಯ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಉಪಕ್ರಮವು ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯರ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವುದು ವಿಫಲವಾದದ್ದೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.
- ಸಮಿತಿಯವರು ಐದು ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟರು:
- 🔹 1. ಇಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಯಮಾಡಳಿತ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮೂರು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ರಚನೆಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಸಮಿತಿ /ಸಭೆಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಜೋಡಿಸಬೇಕು. .
- 2. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಈ ದೇಹಗಳನ್ನು ಸಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸಲು ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸಾಚಾ ವರ್ಗಾವಣೆ ಇರಬೇಕು.

- 3. ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಈ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಸಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಮೂರು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕು.
- 4. ಎಲ್ಲಾ ಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ನೆಡೆಯಬೇಕು., ಮತ್ತು
- 5. ಈ ಮೂರು ಶ್ರೇಣಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಶಕ್ತಿ ಯುತಗೋಲಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣದ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕು.
- ಮೂರು ಹಂತದ ಪಂಚಾಯತ್' ಸಮಿತಿ ಮೂಲಕ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಕಲ್ಯಾಣದ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದು. ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್, (ತಾಲ್ಲೂಕು) ಪಂಚಾಯತ್ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವು (1)ಸಮುದಾಯ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ, ಜನರ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವುದು ಉದ್ದೇಶ. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಸಮಿತಿಯು, ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೆಲಸದ ಆಸಕ್ತಿ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಎರಡು, ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸಹ ಸಮಿತಿಗೆಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲು ಸಹ-ನೇಮಕ (ಖೋ-ಆಪ್ಟ್) ಮಾಡುವುದು.
- ಸರ್. ಃಬಲವಂತರಾವ್' ಮೆಹ್ತಾ ಸಮಿತಿ ಶಿಫಾರಸುಗಳು 1 ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 1958 ರಂದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು. ರಾಜಸ್ಥಾನವು 2 ನೇ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1959 ರಂದು ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿತು. ಅದು ಅದನ್ನು(ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು) ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದ ಪ್ರಥಮ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ. 1960 ರ ದಶಕದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಪಂಚಾಯತ್' ರಾಜ್'ವ್ಯವಸ್ಥೆ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿತು. ಪಂಚಾಯತ್' ರಾಜ್'ವ್ಯವಸ್ಥೆ, 5,79,000 ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದವು. 2,17,300 ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಅದು 96% ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ 92% ರಷ್ಟು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಇತ್ತು. ಸಚಿವಾಲಯ ಸಮುದಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ 1964-1965 ರ ವರದಿಯು , ಕಿರಿಯರ ಉತ್ತಮ ನಾಯಕತ್ವ, ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ವರ್ಗದ ಜನರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ದೈನಂದಿನ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವ್ವವಸ್ಥೆ ಪರಿಣಾಮಬೀರುತ್ತದೆ, ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳಿತ್ತು. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಭಾರತದ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಭರವಸೆಯ ದಿನಗಳು,ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. [೬]

ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಡೆ

- ಬಲವಂತರಾವ್ ಮೆಹ್ತಾ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸು ದೇಶ ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಅರವತ್ತರ ದಶಕದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಆದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರವತ್ತರ ನಂತರ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕಳೆಗುಂದಿದವು. (ಪುಟ109) ಚುನಾವಣೆಗಳು ಅನಿಯಮಿತವಾಗಿ ನೆಡೆದು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ದುರ್ಬಲಗೊಂಡವು. ಅದಕ್ಷತೆ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಪಕ್ಷಪಾತ, ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ ಮತ್ತು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಅದರ ದಕ್ಷತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಬಹುತೇಕ ಜನರ ಮುನ್ನೋಟದ ಹೊರಗೆ ಇಡಲಾಗಿತ್ತು. ಕೇಂದ್ರ ಪ್ರಾಯೋಜಿತ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು; ಸಮಾನಾಂತರ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ-ಕೊಡಿಗೆಯನ್ನು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಕಡಿತಗೋಳಿಸಲಾಯಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ತುರ್ತು ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತಶಾಹಿಗೆ ಮೇಲುಗೈ ಸಿಕ್ಕಿತು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಈ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್'ಗೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಅವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನ ಘಟಕಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. (ಅಶೋಕ್ ಮೆಹ್ತಾ ಸಮಿತಿ (1977) 1977 ರಲ್ಲಿ
- ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಜನತಾ ಸರಕಾರ ಅಶೋಕ್ ಮೆಹ್ತಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುವ ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿತು. ಅದು ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅಸಮರ್ಪಕ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಪಂಚಾಯತಿ ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ಅವರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲು ಕೇಳಲಾಯಿತು. ಬಲವಂತರಾವ್' ಮೆಹ್ತಾ ಸಮಿತಿಯ ಮೂರು ಶ್ರೇಣಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸಲಹೆ ವಿರುದ್ಧ ಈ ಸಮಿತಿಯು ಪಂಚಾಯತಿ ರಾಜ್ದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಎರಡು ಸಮಿತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿತು. ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಮಚಾಯತ್ ಮತ್ತು ಬೇರು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಂಡಲ್ ಪಂಚಾಯತ್ ಒಳಗೊಂಡಿರವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿತು. ಸಮಿತಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರದ ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಶಿಫಾರಸುಮಾಡಿತು. [2]
- ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರದ ಕುಸಿತದ ಕಾರಣ ಅಶೋಕ್ ಮೆಹ್ತಾ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾನಾಟಕವೂ ಸೇರಿ ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಶಾಸನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರೂಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು..

1985 ರಲ್ಲಿ,ಜಿ.ವಿ.ಕೆ.ರಾವ್ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು 1986ರಲ್ಲಿ ಡಾ.ಎಲ್.ಎಂ.ಸಿಂಘ್ವಿ ಸಮಿತಿ

■ 1985 ರಲ್ಲಿ, .ಜಿ.ವಿ.ಕೆ ರಾವ್ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು 1986 ರಲ್ಲಿ ಡಾ ಎಲ್.ಎಂ. ಸಿಂಘ್ವಿ ಸಮಿತಿಗಳು: ದಿ ಜಿ.ವಿ.ಕೆ ಏ ರಾವ್ ಸಮಿತಿಗಳು ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಲು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದವು. ಅಂತಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಲು. ಸಿಂಘ್ವಿ ಸಮಿತಿಯು ಪಂಚಾಯತಿ ರಾಜ್'ಗೆ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕವಾಗಿ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಲು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿತು. ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ನಿಯಮವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೆಕು. ಚುನಾವಣಾ ಆಯೋಗದ ಮೂಲಕ ಸಮಿತಿ ರಚಿಸಲು ನ್ಯಾಯಯುತ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಬೇಕು.

• ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಂತರ ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧಿ ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯಾದಾಗ, 15 ಮೇ, 1989 ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ 64 ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆ ತರಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಬೆಂಬಲ ಪಡೆಯಲು ವಿಫಲವಾಯಿತು. ನಂತರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನಿ ಪಿ ವಿ ನರಸಿಂಹ ರಾವ್'ಅದರಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ 73 ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿ, 1992 ರಲ್ಲಿ ಸಂಸತ್ತು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದರು. ಅದು 24 ಏಪ್ರಿಲ್ 1993 ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು.

1993 ಕಾಯಿದೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳು ಹೀಗೆ ಇವೆ:

- ಈ ಕಾಯಿದೆಯಂತೆ ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಸಭಾ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಪಂಚಾಯತ್ ಭಾಗದ ಎಲ್ಲಾ ನೋಂದಾಯಿತ ವಯಸ್ಕ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.
- ಮೂರು ಹಂತದ ಆಡಳಿತ: 1ಗ್ರಾಮ, ೨.ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ೩.ಮಧ್ಯಂತರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಹೀಗೆ ಮೂರು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯಗಳು 20 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದ್ದರೆ ಮಧ್ಯಂತರ ಪಂಚಾಯತ್ ಮಟ್ಟದ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.
- ಎಲ್ಲಾ ಹಂತದ ಮೂರು ಪಂಚಾಯತ್ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನೇರ ಚುನಾವಣೆಯ ಮೂಲಕ ತುಂಬಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ, ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದವರನ್ನು ಮಧ್ಯಂತರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಂಚಾಯತಿಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು.
- ಸಂಸದ, ಶಾಸಕ, ಎಂಎಲ್ಸಿ, ಸಹ ಮಧ್ಯಮ ಹಂತದ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪಂಚಾಯತ್ ಸದಸ್ಯ ಆಗಿರಬಹುದು.^[೯]
- ಎಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಗೆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ 1/3 ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಗಳು ಮೀಸಲಾಗಿವೆ.ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಒಟ್ಟು ಸೀಟುಗಳು 1/3 ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪಂಚಾಯತ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗ (ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ) ಮೀಸಲಾತಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.
- ರಾಜ್ಯದ ಶಾಸನಸಭೆಯ ಹಿಂದುಳಿದ ನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತ್ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೀಸಲಾತಿ ಒದಗಿಸಿದೆ.
- ಪಂಚಾಯತ್ ಏಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಗೆ ಇರುವುದು. ವಿಸರ್ಜನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮಂಡಳಿಗಳನ್ನು ಚುನಾವಣೆಯ ಮೂಲಕ ಆರು ತಿಂಗಳ ಒಳಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು. ಪುನಾರಚಿತ ಪಂಚಾಯತ್ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯ ಕಾಲ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವರು. ಅವಧಿಯ ಮುಕ್ತಾಯದ ಮೊದಲು ಯಾವುದೇ ಕಾಯಿದೆಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೂಲಕ, ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಪಂಚಾಯತ್'ನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. .
- ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸಕಾಂಗಕ್ಕೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಲು ಅನರ್ಹನಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ನಿಯಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಯಾವುದೇ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆಯಗಲು ಅನರ್ಹರಾಗಿರುತ್ತಾನೆ/ಳೆ
- ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ, ನಿರ್ದೇಶನ, ಮತ್ತು ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮತ್ತು ಮತದಾರರ ಅಧಿಕೃತ ಪಟ್ಟಿಗಳ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ರಾಜ್ಯದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಚುನಾವಣಾ ಆಯೋಗ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗುವುದು.
- ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಯತ್'ಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

11ನೇ ಪಟ್ಟಿ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ಯೋಜನೆಗಳ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿ ತಯಾರಿಸುವುದು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ, ಪಂಚಾಯತ್ 'ಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಒಪ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಪಂಚಾಯತ್ ತಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಧನಸಹಾಯ ಪಡೆಯುವುವು. ರಾಜ್ಯದ ಕೊಡಿಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಹಣದ ಮೂಲವಾಗಿದೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಪಂಚಾಯತ್ಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ತೆರಿಗೆ ಆದಾಯ ಹೊಂದಲು ಸಹ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಪಂಚಾಯತ್ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಆದಾಯ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಪ್ರತಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಹಣಕಾಸು ಆಯೋಗವನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಹೊಂದಲು ತತ್ವಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲು,ಪ್ರತಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಅದರ ಪುನಸ್ಥಾಪನೆ. 24 ಏಪ್ರಿಲ್ 1993 ರಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಪಂಚಾಯತ್ ಅವರು ಅವರ ಪೂರ್ಣ ಅವಧಿಗೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಅನುಮತಿಸಲಾಗುವುದು. ಸಭಯ ತೀರ್ಮಾನವಿದ್ದಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜಿಸಬಹುದು.

• ನಿಯಮ:243 ಜಿ ಕೆಳಗಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

• ಕೃಷಿ,; ಕೃಷಿ ವಿಸ್ತರಣೆ • ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನ ಸೇರಿದಂತೆ • ಭೂಮಿ ಬಲವರ್ಧನೆ ಮತ್ತು ಮಣ್ಣು ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಸುಧಾರಣೆಗಳು • ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ, ನೀರು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ಜಲಾನಯನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ • ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು, ಆಹಾರ ಸಂಸ್ಕರಣೆ ಸೇರಿದಂತೆ • ಖಾದಿ, ಗ್ರಾಮ ಮತ್ತು ಗುಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು • ಗ್ರಾಮೀಣ • ಕೋಳಿ ಸಾಕಣೆ • ಮೀನುಗಾರಿಕೆ • ಸಾಮಾಜಿಕ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ರೂಪ • ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ವಸತಿ • ಇಂಧನ ಮತ್ತು ಮೇವು • ರಸ್ತೆಗಳು, ಸುರಂಗ, ಸೇತುವೆಗಳು, ಜಲಮಾರ್ಗಗಳು ಮತ್ತು ಸಂವಹನ • ಗ್ರಾಮೀಣ ವಿದ್ಯುದೀಕರಣ ಬೇರೆ ವಿಧದ ವಿದ್ಯುತ್ ಹಂಚಿಕೆಯ ಸೇರಿದಂತೆ • ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶಕ್ತಿ ಮೂಲಗಳು 113 ಸಂವಿಧಾನ (ಎಪ್ಪತ್ತು -ಮೂರನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ) ಕಾಯಿದೆ, 19 92, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ . 96) • ಬಡತನ ಎತ್ತರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ • ಶಿಕ್ಷಣ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ • ತಾಂತ್ರಿಕ ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣ • ವಯಸ್ಕ ಮತ್ತು ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ • ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳು • ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು • ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಮೇಳಗಳು • ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಮತ್ತು • ಔಷಧಾಲಯಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಕುಟುಂಬ ನೈರ್ಮಲ್ಯ • ಕುಟುಂಬ ಕಲ್ಯಾಣ • ಮಹಿಳಾ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ •ಮಾನಸಿಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂಗವಿಕಲ ಕಲ್ಯಾಣ ಸೇರಿದಂತೆ. ದುರ್ಬಲ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗಗಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿತರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

1993ರ ಸಂವಿಧಾನದ 73ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸಿ ಏಕೆ ಜರಿಗೆಗೊಳಿಸ್ಲಾಯಿತು

- 73 ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆ ತಳಮಟ್ಟ ತಲುಪಲು ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ಯ ಪುನರ್ರಚನೆಯು ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಬಿಲ್ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿತು ಮತ್ತು ಇದು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಆಯಿತು. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ರಚನೆ, ಸಂಯೋಜನೆ, ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯತ್ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ತಂದಿತು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾರತದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಪಂಚಾಯತಿ ರಾಜ್ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ನೀಡಿತು.
- ಈ ನಿಯಮ (ಆಕ್ಟ್) ವಿರುದ್ಧ ಎದ್ದಿರುವ ಮುಖ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ/ಟೀಕೆ ಎಂದರೆ, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ರಾಜಕೀಯ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು. ಈ ಟೀಕೆ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಪಂಚಾಯತಿ ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಕನಸು ನನಸಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಹೊಸ ಕಾಯಿದೆಯಡಿ ಅಳವಡಿಸಿ ಹೊಸ ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಮೂಕ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಆರಂಭ ಮಾಡಿದೆ- ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡಿದೆ.

ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ 50% ಮೀಸಲಾತಿ

ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಕೇಂದ್ರ ಸಚಿವ ಸಂಪುಟವು 27 ಆಗಸ್ಟ್ 2009 ರಲ್ಲಿ ಅನುಮೋದನೆ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ 50% ಮೀಸಲಾತಿನೀಡಲು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಗಳಾದ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಬಿಹಾರ, ಉತ್ತರಾಖಂಡ್, ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶ, [11] ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶ, ಛತ್ತೀಸ್ಗಡ, ಜಾರ್ಖಂಡ್, ಕೇರಳ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಒಡಿಶಾ, ರಾಜಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ತ್ರಿಪುರ ಇವು ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ 50% ಮೀಸಲಾತಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವೂ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ 50% ಮೀಸಲಾತಿ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. [೧೦]

ನೋಡಿ

- ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್
- ಕರ್ನಾಟಕದ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಪಂಚಾಯತ್ ಚುನಾವಣೆಗಳು 2016

ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗೆ

- History of Panchayat raj [o] (http://int.search.myway.com/search/GGmain.jhtml?searchfor=History+of+Panchayat+raj&st=tab&ptb=1C9F16F3-0E 4D-4DE1-9D64-007631EBC53B&n=781b68be&ind=2015062206&ct=SS&pg=GGmain&tpr=tabsbsug&p2=%5EY6%5Exdm270%5ETTAB02%5Ein&si=CKTEz4qvo8YCFUMojgodTogAKQ)
- http://www.ijhssi.org/papers/v2(4)/version-5/B240713.pdf
- http://shodhganga.inflibnet.ac.in:8080/jspui/bitstream/10603/35946/9/chapter%204.pdf

- http://www.ijhssi.org/papers/v2(4)/version-5/B240713.pdf
- http://www.ijhssi.org/papers/v2(4)/version-5/B240713.pdf
- http://shodhganga.inflibnet.ac.in/bitstream/10603/36396/10/chapter%205.pdf

ಉಲ್ಲೇಖ

- 1. Mullick, Rohit and Raaj, Neelam (9 September 2007). ಮತ್ತು ನೆಯ [2]. Sisodia, R. S. (1971). "Gandhiji's Vision of Panchayati Raj".Panchayat Aur Insan 3 (2)9–10.
- 2. Sharma, Manohar Lal (1987). Gandhi and Democratic Decentralization in India. New Delhi: Deep and Deep Publications
- 3. http://shodhganga.inflibnet.ac.in/bitstream/10603/2392/11/11_chapter%203.pdfPANCHAYATI RAJ A HISTORICAL PERSPECTIVE CHAPTER-III page 81 to 97
- 4. ಮ್ಯಾಥ್ಯು ಜಾರ್ಜ್ ನು 'ಭಾರತದ ಪಂಚಾಯತಿ ರಾಜ್, ಒಂದು ಅವಲೋಕನ' ದಲ್ಲಿ. 'ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿ ರಾಜ್ ಸ್ಥಿತಿ', ಕಾನ್ಸೆಪ್ಟ್ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್' ಕಂಪನಿ, ದಹಲಿ, 2000, ಠಿಠಿ.3.)99(ಆಲತೇಕರ್' ಎ.ಎಸ್, ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಮೋತಿಲಾಲ್ ದಾಸ್ ಬನಾರಸ್ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್, ದಹಲಿ, 1997,ಪುಟಗಳು. 229.)
- 5. (106Bharatada Samvidhana, English -Kannada version of Constitution of India, Published on behalf of theGovernment of India by the Director, Department of Printing, Stationary and Publication, Government of Karnataka, Bangalore, 2001, pp.19. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮುದ್ರಣ, ಸ್ಟೇಷನರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಣೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು, 2001, ಠಿಠಿ.19 ನಿರ್ದೇಶಕ ಇಲಾಖೆಯು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ -ಕನ್ನಡ ಆವೃತ್ತಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿದೆ)
- 6. (73 ನೇ ಸಂವಿಧಾನ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯಿದೆ, ಎ ಕ್ರಿಟಿಕಲ್ ಅಪ್ರೇಸಲ್'' ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು)(107) ಮೆಹ್ರಾ ಸ್ಟೇತಾ ಮೂಲಕ ಉದಯೋನ್ಮುಖ ರಾಜ್ ಸಬಸ್ಟಿಯನ್ , ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಮಥಿಯಾಸ್ ಹೇಳಿಕೆ), (ಪೀಪಲ್ಸ್ ಪವರ್ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯತ್' ರಾಜ್: ಸಿದ್ದಾಂತ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು, ಇಂಡಿಯನ್ ಸೋಶಿಯಲ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್, ದಹಲಿ,)
- 7. (ಮೈಆತ್ಯೂ ಜಾರ್ಜ್, 2000, ಅಪ್.ಸಿಟ್, ಪುಟ .6. 109 ಸಿಂಗೆ ಶಮಶೀರ್ ಮಲಿಕ್ ಹೊಸ ಪಂಚಾಯತಿ ರಾಜ್,ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದಲಾವಣೆ.)
- 8. (ಐಬಿಡ್, ಪುಟಗಳು ಶಿಫಾರಸು. 5111 ರತ್ನ ಘೋಷ್, "ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಹಿಸ್ಟರಿ oಡಿiಛಿಚಿಟ ಮತ್ತು ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಪರ್ಸ್ಪೆ ಕ್ಟಿವ್ ", ರತ್ನ ಘೋಶ್ (ಆವೃತ್ತಿ),
- 9. (ಪಂಚಾಯತಿ ರಾಜ್ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಸಮಿತಿ ರಿಪೊರ್ಟು 112 Report Intitutions IINS, ಎಲ್.ಎಂ. ಸಾಂಫ್ತಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ, ದೆಹಲಿ, 1986.)
- 10. http://www.oneindia.com/2009/08/27/cabinetapproves-50-percent-reservation-for-women-inpancha.html

"https://kn.wikipedia.org/w/index.php?title=ಭಾರತದಲ್ಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತ್_ರಾಜ್&oldid=1245352" ಇಂದ ಪಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ